

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2036/2022
01.12.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миомир Милосављевић, адвокат из ..., против тужене ОШ „Вук Караџић“ из Бора, ради поништаја решења и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 676/2022 од 08.03.2022. године, у седници одржаној 01.12.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 676/2022 од 08.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 676/2022 од 08.03.2022. године, потврђена је пресуда Основног суда у Бору П1 203/21 од 02.11.2021. године, исправљена решењем истог суда П1 203/21 од 07.12.2021. године, којом је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд поништи као незаконито решење тужене о отказу уговора о раду тужиоцу бр. .. од 21.12.2018. године, као и захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на име накнаде штете због незаконитог престанка радног односа, исплати 18 месечних бруто зарада, у укупном износу од 1.277.190,00 динара и на име накнаде нематеријалне штете због повреде части, угледа и претрпљеног стреса због губитка посла, износ од 300.000,00 динара и одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20) – у даљем тексту: ЗПП и установио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2) ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац који је био запослен добио је понуду од тужене ради заснивања радног односа на радном месту Тужилац и

тужена закључили су уговор о раду бр. .. од 03.09.2018. године, којим је тужилац засновао радни однос на одређено време код тужене до преузимања запосленог, односно до коначности одлуке о избору кандидата по конкурс за пријем у радни однос на неодређено време. Тужилац има високо образовање стечено на ... факултету Универзитета у Београду – завршене основне академске студије првог степена, обима 240 ЕСПБ бодова и стечен стручни назив дипломирани Према Правилнику о систематизацији послова тужене школе, за радно место ... потребно је високо образовање из области ... наука: 1. на студијама другог степена (мастер академске студије, мастер струковне студије, специјалистичке струковне студије), 2. на основним студијама у трајању од најмање 4 године по прописима који су уређивали високо образовање до 10.09.2005. године. Неспорно је да тужилац није испуњавао наведене услове у тренутку заснивања радног односа. Решењем тужене број .. од 21.12.2018. године, тужиоцу је отказан уговор о раду из разлога што није испуњавао прописане услове у тренутку заснивања радног односа и није имао потребна знања и способности за обављање послова на којима је распоређен.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су становишта да је решење туженог о отказу уговора о раду донето у складу са одредбама Правилника о систематизацији послова тужене школе за радно место ... и одредбе члана 167. став 2. Закона о основама система образовања и васпитања. Стога нема основа да се исто поништи, нити да се тужиоцу накнади тражена материјална и нематеријална штета.

Ревизијом се оспорава изнето становиште нижестепених судова. Ревидент указује да је тужилац доведен у заблуду од стране тужене, јер су у уговору о раду нетачно наведени услови за заснивање радног односа за место Тужени је требало да поступи у складу са чланом 132. став 4. Закона о основама система образовања и васпитања. Тужени није могао тужиоцу да откаже уговор о раду док не распише конкурс и док се по истом не појави лице са листе технолошких вишкова. Решење је незаконито и због тога што тужени није поступио у складу са чланом 180а Закона о раду.

Ревизија није основана.

Тужилац у тренутку заснивања радног односа није имао стечено образовање прописано Законом о основама система образовања и васпитања и Правилником о систематизацији послова тужене, што је неопходан услов за обављање послова С тим у вези нису основани ревизијски наводи да је предметно решење о отказу уговора о раду незаконито. Нетачно наведени услови за заснивање радног односа у уговору о раду, не могу, како се то неосновано у ревизији наводи, довести до поништаја решења о престанку радног односа, као незаконитог.

Не стоје наводи ревидента да је тужени у конкретној ситуацији могао да поступи у складу са чланом 132. став 4. Закона о основама система образовања и васпитања, односно да га распореди као приправника и да му омогући да у законском року од две године стекне неопходно образовање за обављање послова Ово са разлога што се овај рок односи само на полагање испита за добијање лиценце

Неосновано се ревидент позива на одредбу чл. 180а Закона о раду. На радне односе запослених у установама примењује се као *lex specialis* Закон о основама

система образовања и васпитања („Службени гласник РС“ бр. 88/2017, 27/2018) који одредбом члана 167. став 2. регулише престанак радног односа.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку одлучио као у изреци пресуде

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**